

Η Dorothy E. Roberts (1956-) είναι Αμερικανίδα κοινωνιολόγος, καθηγήτρια νομικής και υπέρμαχος της κοινωνικής δικαιοσύνης. Γράφει και δίνει διαλέξεις για το φύλο, τη φυλή και την τάξη σε νομικά ζητήματα. Στα ζητήματα που καταπιάνεται περιλαμβάνονται η αναπαραγωγική υγεία, η παιδική πρόνοια και η βιοηθική.

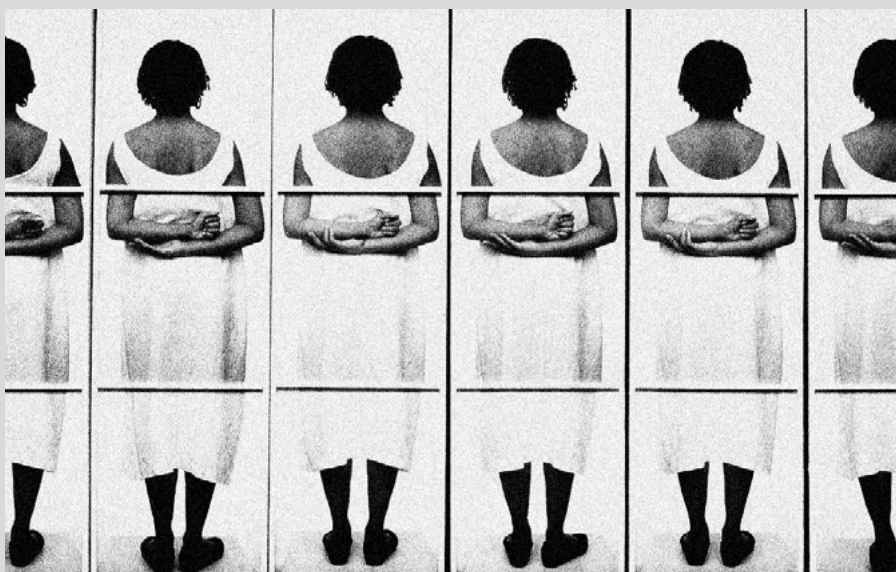
Το παρακάτω άρθρο (1996) αποτελεί την γραπτή εκδοχή της ομιλίας που παρουσιάστηκε στο Κέντρο Κριτικής Ανάλυσης Πολιτισμού του Πανεπιστημίου του Rutgers και στο Πανεπιστήμιο της Καλιφόρνιας, Hastings. Επίσης, αποτελεί κεφάλαιο του βιβλίου της με τίτλο *Killing the Black Body: Race, Reproduction, and the Meaning of Liberty* (1997), όπου η Roberts αναλύει τα αναπαραγωγικά δικαιώματα των Μαύρων γυναικών στις ΗΠΑ καθ' όλη τη διάρκεια της ιστορίας. Περιγράφει λεπτομερώς την ιστορία της αναπαραγωγικής καταπίεσης, από την εμπορευματοποίηση της γονιμότητας των σκλαβωμένων γυναικών έως τις αναγκαστικές στερώσεις των Αφροαμερικανίδων και των Λατίνων γυναικών τον 20ό αιώνα. Μέσα από αυτές τις αφηγήσεις, η Roberts υποστηρίζει ότι η αναπαραγωγική δικαιοσύνη αποτελεί απαραίτητο μέρος του ευρύτερου αγώνα για φυλετική ισότητα. Με τα λόγια της A. Davis, « [Το βιβλίο αποτελεί] ... μια πρωτοποριακή κριτική του αναπαραγωγικού ρατσισμού... Στη σημερινή εποχή, ανακαλύπτουμε την προνοητικότητα και την απόλυτη αναγκαιότητα της προσέγγισης της Roberts».

*Λόγω μεγάλης έκτασης του άρθρου και των υποσημειώσεων, παρακάτω παρουσιάζονται κάποια κομμάτια αυτού, και όχι το άρθρο στο σύνολό του, με επιλεγμένες υποσημειώσεις.

Μετάφραση

Η φυλή και η νέα αναπαραγωγή

της **Dorothy E. Roberts**

Τα νέα μέσα αναπαραγωγής προαναγγέλλονται από πολλούς νομικούς μελετητές και κοινωνικούς σχολιαστές ως εγγενώς προοδευτικά και απελευθερωτικά. Απ' αυτή την άποψη, η εξωσωματική γονιμοποίηση (IVF), η δωρεά εμβρύων και η εγκυμοσύνη βάσει συμβολαίου (contract pregnancy ~ορολογία για την παρένθετη μητρότητα) διευρύνουν τις αναπαραγωγικές επιλογές των ατόμων και επομένως ενισχύουν την ανθρώπινη ελευθερία. Οι καινοτομίες αυτές δίνουν νέες ελπίδες σε υπογόνιμα ζευγάρια που προηγουμένως είχαν παραιτηθεί από την οδυνηρή μοίρα της ατεκνίας. Επιπλέον, η άποψη αυτή υποστηρίζει ότι η νέα αναπαραγωγή δημιουργεί νέες οικογενειακές ρυθμίσεις που σπάνε το καλούπι της παραδοσιακής πυρηνικής οικογένειας. Ένα παιδί μπορεί πλέον να έχει πέντε γονείς: μια γενετική μητέρα και έναν γενετικό πατέρα που συνεισφέρουν ωάριο και σπέρμα, μια μητέρα κύησης (gestational mother ~παρένθετη μητέρα) που κuoφορεί το εμφυτευμένο έμβρυο, και μια μητέρα και έναν πατέρα (contracting mother and father ~ που προσλαμβάνουν την παρένθετη) που σκοπεύουν να μεγαλώσουν το παιδί. Ο υποστηρικτής των νέων μέσων αναπαραγωγής, John Robertson ξεκινάει το βιβλίο του με τίτλο *Children of Choice* διακηρύσσοντας ότι αυτές οι «ισχυρές νέες τεχνολογίες» μας απελευθερώνουν από την αρχαία υποταγή στην «τύχη της φυσικής επιλογής» και «προκαλούν τις βασικές αντιλήψεις για την αναπαραγωγή, τη γονεϊκότητα, την οικογένεια και τα παιδιά.»

Η εντύπωσή μου για τις τεχνολογίες αυτές, ωστόσο, είναι ότι οδηγούν πολύ περισσότερο στη συμμόρφωση παρά στην απελευθέρωση: πιο συχνά ενισχύουν το status quo, παρά το αμφισβητούν. Είναι αλήθεια ότι αυτές οι τεχνολογίες συχνά απελευθερώνουν τους παρείσακτους από τους περιορισμούς των κοινωνικών συμβάσεων και των νομικών περιορισμών. Έχουν βοηθήσει τις ανύπαντρες ετεροφυλόφιλες γυναίκες, τις λεσβίες και τους ομοφυλόφιλους άνδρες, τους οποίους η κοινωνία θεωρεί ακατάλληλους να μεγαλώσουν παιδιά, να παρακάμψουν τα νομικά εμπόδια για τη γονεϊκότητα. Οι άτυπες συμφωνίες παρένθετης μητρότητας μεταξύ γυναικών, για παράδειγμα, μπορούν να αποτελέσουν μέσο αυτοβοήθειας για τις γυναίκες που επιθυμούν να αποκτήσουν παιδιά ανεξάρτητα από τους άνδρες· επιπλέον, έχουν το πλεονέκτημα ότι δεν απαιτούν κρατική έγκριση, ιατρική παρέμβαση, ή ακόμη και σεξουαλική επαφή.¹

Αλλά αυτές οι τεχνολογίες σπάνια χρησιμοποιούνται για την ανατροπή των συμβατικών οικογενειακών κανόνων. Τις περισσότερες φορές ολοκληρώνουν μια παραδοσιακή πυρηνική οικογένεια παρέχοντας σε ένα παντρεμένο ζευγάρι ένα παιδί.² Αντί να διαταράξουν τη στερεοτυπική οικογένεια, δίνουν τη δυνατότητα σε υπογόνιμα ζευγάρια να δημιουργήσουν

μία τέτοια. Οι περισσότερες κλινικές εξωσωματικής γονιμοποίησης δέχονται ως πελάτες μόνο ετερόφυλα παντρεμένα ζευγάρια και οι περισσότεροι γιατροί δεν είναι πρόθυμοι να συνδράμουν στη γονιμοποίηση ανύπαντρων γυναικών. Τα δικαστήρια και τα νομοθετικά σώματα συνήθως επιβάλουν αυτή τη συντηρητική λειτουργία της νέας αναπαραγωγής. Οι νόμοι που ρυθμίζουν την τεχνητή γονιμοποίηση προβλέπουν τη χρήση της από γυναίκα που είναι παντρεμένη και την αναγνώριση του συζύγου της ως πατέρα του παιδιού, και η πρόσφατη πολιτειακή νομοθεσία που απαιτεί ασφαλιστική κάλυψη των διαδικασιών εξωσωματικής γονιμοποίησης εφαρμόζεται μόνο όταν η σύζυγος γονιμοποιείται με τη χρήση σπέρματος του συζύγου της. Από την άλλη πλευρά, όπως παρατηρεί η Μάρθα Φίλντ (Martha Field), τα δικαστήρια ήταν πρόθυμα να κορηγήσουν γονικά δικαιώματα σε δότες σπέρματος «όταν κανένας άλλος άνδρας δεν παίζει το ρόλο του πατέρα για το παιδί», όπως όταν η μητέρα είναι λεσβία ή ανύπαντρη.

Οι φεμινίστριες έχουν αποδείξει με σθένος ότι η νέα αναπαραγωγή επιβάλλει τους παραδοσιακούς πατριαρχικούς ρόλους που προάγουν τις γενετικές επιθυμίες των ανδρών και αντικειμενοποιούν την αναπαραγωγική ικανότητα των γυναικών.³ Κάνουν μια πειστική υπόθεση ότι η εξωσωματική γονιμοποίηση χρησιμεύει περισσότερο για να βοηθήσει τους παντρεμένους άνδρες να παράγουν γενετικούς απογόνους παρά να δώσει στις γυναίκες μεγαλύτερη αναπαραγωγική ελευθερία. Σε αυτό το άρθρο θα διερευνήσω τον τρόπο με τον οποίο αυτές οι τεχνολογίες αντανακλούν και ενισχύουν τη φυλετική ιεραρχία στην Αμερική. Θα επικεντρωθώ κυρίως στην εξωσωματική γονιμοποίηση επειδή είναι η τεχνολογία που είναι λιγότερο προσβάσιμη στους Μαύρους και περισσότερο επωφελής σε όσους ενδιαφέρονται για γενετικές διασυνδέσεις.⁴ Το σημαντικότερο χαρακτηριστικό της εξωσωματικής γονιμοποίησης που τη διακρίνει από άλλα μέσα υποβοηθούμενης αναπαραγωγής είναι ότι επιτρέπει σε έναν υπογόνιμο ζευγάρι να αποκτήσει ένα παιδί το οποίο είναι γενετικά συγγενές με τον σύζυγο.⁵

Ο ρόλος της φυλής στη νέα αναπαραγωγή

Φυλετικές ανισότητες στη χρήση αναπαραγωγικών τεχνολογιών

Ένα από τα πιο εντυπωσιακά χαρακτηριστικά της νέας αναπαραγωγής είναι ότι χρησιμοποιείται σχεδόν αποκλειστικά από τους λευκούς. Φυσικά, οι πιο πολυάσχολες κλινικές γονιμότητας μπορεί να έχουν κάποιους Μαύρους ασθενείς, αλλά αυτοί είναι σπάνιες περιπτώσεις που ξεχωρίζουν. Μόνο το 1/3 περίπου του συνόλου των ζευγαριών που βιώνουν υπογονιμότητα αναζητούν ιατρική θεραπεία- και μόνο το 10-15% των υπογόνιμων ζευγαριών χρησιμοποιούν προηγμένες τεχνικές όπως η εξωσωματική γονιμοποίηση. Οι Μαύροι αποτελούν έναν δυσανάλογα μεγάλο αριθμό υπογόνιμων ατόμων που αποφεύγει τις τεχνολογίες αναπαραγωγής.

Πρόσφατα, όταν με συνεπύρε η κάλυψη από τα ΜΜΕ των μαχών για τις υιοθετημένα παιδιά, τα συμβόλαια «παρένθετης μητρότητας» και τα κατεψυγμένα έμβρυα, ένας φίλος αμφισβήτησε το ενδιαφέρον μου για τις νέες μεθόδους αναπαραγωγής. «Γιατί γοητεύσαι πάντα τόσο πολύ από αυτές τις ιστορίες;», ρώτησε. «Δεν έχουν καμία σχέση με τους Μαύρους». Σκεφτείτε τις εικόνες που

συνδέονται με τις τεχνολογίες που υποβοηθούν την αναπαραγωγή: Είναι σχεδόν πάντα

λευκών ανθρώπων. Και το μωρό σε αυτές τις ιστορίες έχει συχνά ξανθά μαλλιά και γαλάζια μάτια, σαν να θέλει να τονίσει τη φυλετική του καθαρότητα. Η εκπομπή «Donahue» παρουσίασε την οικογένεια της πρώτης δημόσιας υιοθεσίας με παρένθετη μητέρα. Ο δικηγόρος τους Νοέλ Κιν (Noel Keane) περιγράφει το μωρό, Ελίζαμπετ Άνν, ως «μια ξανθιά, γαλανομάτα, που είναι τόσο αληθινή όσο το ουρλιαχτό ενός μωρού». Καταλήγει, «Η εκπομπή ήταν μία από τις εκπομπές του Donahue με την υψηλότερη τηλεθέαση που είχε ποτέ και το κοινό τάχθηκε σταθερά με την πλευρά αυτού που η Ντέμμι, η Σου και ο Τζωρτζ είχαν κάνει για να φέρουν στον κόσμο την Ελίζαμπετ Άνν».

Τον Ιανουάριο του 1996, οι *New York Times* ξεκίνησαν μια εξέχουσα σειρά τεσσάρων άρθρων με τίτλο *The Fertility Market*, και η φωτογραφία στο πρωτοσέλιδο έδειχνε τον διευθυντή μιας κλινικής γονιμότητας περιτριγυρισμένο από επτά λευκά παιδιά που συνελήφθησαν εκεί, ενώ στη συνέχεια της σελίδας παρουσιάζονταν ένα σύνολο τριδυμων παιδιών εξωσωματικής γονιμοποίησης, επίσης λευκών.

Όταν διαβάζουμε ειδήσεις που αφορούν τα Μαύρα παιδιά που δημιουργήθηκαν από αυτές τις τεχνολογίες είναι πάντα εντυπωσιακές ιστορίες που αποσκοπούν στο να προκαλέσουν απέχθεια για αυτές τις τεχνολογίες και τους τραυματισμούς που είναι πιθανό να προκαλέσουν. Το 1990, μια λευκή γυναίκα κατέθεσε μήνυση εναντίον μιας κλινικής γονιμότητας, η οποία, όπως ισχυριζόταν η γυναίκα, την είχε γονιμοποιήσει κατά λάθος με το σπέρμα ενός μαύρου άνδρα, αντί για το σπέρμα του συζύγου της, με αποτέλεσμα τη γέννηση ενός μαύρου παιδιού. Δύο δημοσιογράφοι που κάλυπταν την ιστορία υπέθεσαν ότι «αν η μήνυση πάει σε δίκη, οι ένορκοι θα μπορούσαν να βρεθούν αντιμέτωποι με το δύσκολο έργο να αποφασίσουν την αποζημίωση που συνεπάγεται η ανατροφή ενός διαφυλετικού παιδιού». Παρά το γεγονός ότι η λήψη των λάθος γαμετών ήταν ζημία από μόνη της, το γεγονός ότι οι γαμέτες προέρχονταν από τη λάθος φυλή προσέθεσε μια μοναδική διάσταση «τραύματος» στο λάθος της κλινικής.

[...]Είναι εύκολο να συμπεράνει κανείς ότι οι ιστορίες που παρουσιάζουν μωρά με ξανθά μαλλιά και γαλανά μάτια που γεννιούνται από λευκούς γονείς έχουν σχεδιαστεί για να παρουσιάσουν τις θετικές

δυνατότητες της νέας αναπαραγωγής, ενώ οι ιστορίες που περιλαμβάνουν τα παιδιά μικτής φυλής αποκαλύπτουν τον πιθανό τρόπο της.

Αυτές οι εικόνες και η κυρίαρχη χρήση της εξωσωματικής γονιμοποίησης από λευκά ζευγάρια αποκαλύπτουν αναμφισβήτητα ότι η φυλή συμβάλλει κατά κάποιο τρόπο στη διαμόρφωση τόσο της χρήσης όσο και της δημοτικότητας της εξωσωματικής γονιμοποίησης στην Αμερική. Ποιοι είναι οι λόγοι που υποκρύπτουν αυτή τη σύνδεση μεταξύ της φυλής και της νέας αναπαραγωγής;

Πρώτον, η φυλετική ανισότητα στη νέα αναπαραγωγή δεν έχει καμία σχέση με τα ποσοστά υπογονιμότητας. Οι έγγαμες μαύρες γυναίκες έχουν ποσοστό υπογονιμότητας μιάμιση φορά υψηλότερο από εκείνο των παντρεμένων λευκών γυναικών.⁶ Στην πραγματικότητα, το προφίλ των ατόμων που είναι πιο πιθανό να χρησιμοποιήσουν εξωσωματική γονιμοποίηση είναι ακριβώς το αντίθετο από εκείνους που είναι πιο πιθανό να είναι υπογόνιμοι. Οι άνθρωποι στις ΗΠΑ που είναι πιο πιθανό να είναι υπογόνιμοι είναι ηλικιωμένοι, φτωχότεροι, Μαύροι και με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο.⁷ Τα περισσότερα ζευγάρια που χρησιμοποιούν υπηρεσίες εξωσωματικής γονιμοποίησης είναι λευκά, με υψηλό μορφωτικό επίπεδο, και εύπορα.

Εξάλλου, η νέα αναπαραγωγή έχει πολύ περισσότερο να κάνει με τη δυνατότητα που δίνει στα άτομα (κυρίως άνδρες) να αποκτήσουν παιδιά που έχουν γενετική συγγένεια με τους ίδιους, παρά με το να βοηθήσει τα υπογόνιμα άτομα να αποκτήσουν παιδιά. Οι γνωστές περιπτώσεις «παρένθετης μητρότητας», όπως αυτή των Baby M. και Anna J. αφορούσαν γόνιμους λευκούς άνδρες με στειρές συζύγους που προσέλαβαν μητέρες κύησης (gestational mothers ~~ παρένθετες) προκειμένου να μεταβιβάσουν τα δικά τους γονίδια. **Επιπλέον, τουλάχιστον οι μισές από τις γυναίκες που υποβάλλονται σε εξωσωματική γονιμοποίηση είναι γόνιμες· οι σύζυγοί τους δεν είναι.**⁸ Αυτές οι γυναίκες θα μπορούσαν να συλλάβουν ένα παιδί με περισσότερη ασφάλεια και ανέξοδα χρησιμοποιώντας τεχνητή γονιμοποίηση, παρόλο που το παιδί δεν θα ήταν γενετικά συγγενικό με τον σύζυγο. Η χρήση της εξωσωματικής γονιμοποίησης, λοιπόν, υποκρύπτει συχνά την επιμονή των συζύγων τους να έχουν γενετική κληρονομιά. Εν ολίγοις, η χρήση τεχνολογιών υποβοηθούμενης αναπαραγωγής δεν εξαρτάται αυστηρά από τη σωματική ανικανότητα για τη γέννηση παιδιού.

Αντίθετα, ο λόγος για τη φυλετική ανισότητα στη θεραπεία γονιμότητας φαίνεται

να είναι μια σύνθετη αλληλεπίδραση οικονομικών εμποδίων, πολιτιστικών προτιμήσεων, και επαγγελματικής χειραγώγησης. Το υψηλό κόστος της διαδικασίας της εξωσωματικής γονιμοποίησης την καθιστά απρόσιτη για τους περισσότερους Μαύρους των οποίων το μέσο εισόδημα υπολείπεται κατά πολύ του μέσου εισοδήματος των λευκών. Το μέσο κόστος μιας διαδικασίας είναι περίπου 8.000 δολάρια· και, λόγω της χαμηλής επιτυχίας ποσοστών, πολλοί ασθενείς προσπαθούν αρκετές φορές πριν αποκτήσουν παιδί ή τα παρατήσουν. Τα περισσότερα προγράμματα ιατρικής ασφάλισης δεν καλύπτουν την εξωσωματική γονιμοποίηση, ούτε περιλαμβάνεται στις παροχές του Medicaid. Η εξωσωματική γονιμοποίηση απαιτεί όχι μόνο τεράστια χρηματικά ποσά, αλλά και έναν προνομιούχο τρόπο ζωής που επιτρέπει την αφοσίωση στην επίπονη διαδικασία των καθημερινών λήψης φαρμάκων, των υπερηχογραφήματων και των εξετάσεων αίματος, της εξαγωγής ωαρίων, του ταξιδιού σε κλινική εξωσωματικής γονιμοποίησης και συχνά των πολλαπλών προσπαθειών - μια πολυτέλεια που λίγοι Μαύροι απολαμβάνουν. Όπως εξήγησε ο Δρ Ο'Ντελ Όουενς, ένας Μαύρος ειδικός στη γονιμότητα στο Σινσινάτι: «Για τα λευκά ζευγάρια, η υπογονιμότητα είναι συχνά το πρώτο εμπόδιο που αντιμετωπίζουν -ενώ οι Μαύροι αποσπούν την προσοχή τους από πρωταρχικά εμπόδια όπως η τροφή, η στέγη και η ένδυση». Η έλλειψη πρόσβασης των Μαύρων σε υπηρεσίες γονιμότητας είναι επίσης προέκταση της γενικότερης περιθωριοποίησής τους από το σύστημα υγειονομικής περίθαλψης.

Υπάρχουν ενδείξεις ότι ορισμένοι γιατροί και κλινικές γονιμότητας κατευθύνουν σκόπιμα τους Μαύρους ασθενείς μακριά από τις τεχνολογίες αναπαραγωγής. Για παράδειγμα, οι γιατροί είναι πιο πιθανό να διαγνώσουν λευκές γυναίκες με προβλήματα υπογονιμότητας όπως η ενδομητρίωση που μπορεί να αντιμετωπιστεί με εξωσωματική γονιμοποίηση. Το 1976, ένας γιατρός διαπίστωσε ότι πάνω από το 20% των Μαύρων ασθενών του που είχαν διαγνωστεί ότι είχαν φλεγμονώδη νόσο της πυέλου, που συχνά αντιμετωπίζεται με στείρωση, στην πραγματικότητα έπασχαν από ενδομητρίωση.⁹

Τα κριτήρια διαλογής που δεν βασίζονται ειδικά στη φυλή, επίσης τείνουν να αποκλείουν τις Μαύρες γυναίκες. Τα περισσότερα Μαύρα παιδιά στην Αμερική σήμερα γεννιούνται από ανύπαντρες μητέρες, οπότε ένας κανόνας που απαιτεί οι πελάτες να είναι παντρεμένοι θα λειτουργήσει δυσανάλογα εναντίον των Μαύρων γυναικών που επιθυμούν να γίνουν μητέρες. Μια κλινική εξωσωματικής γονιμοποίησης αντιμετωπίζει το υψηλό κόστος της θεραπείας προσφέροντας ένα πρόγραμμα δωρητών ωαρίων που απαλλάσσει από τα τέλη εξωσωματικής γονιμοποίησης τις ασθενείς που είναι πρόθυμες να μοιραστούν το ήμισυ των ωαρίων τους με μια άλλη γυναίκα. Η λήπτρια των ωαρίων στο πρόγραμμα πληρώνει επίσης λιγότερα, παραιτούμενη από τα 2.000-3.000 δολάρια κόστος για μια δότρια ωαρίων. Δεν μπορώ να φανταστώ ότι αυτό το πρόγραμμα θα βοηθήσει πολλές Μαύρες ασθενείς, δεδομένου ότι είναι απίθανο η πελατεία, που κατά κύριο λόγο είναι λευκή, να ενδιαφερθεί για τη δωρεά των ωαρίων της.

Η φυλετική ανισότητα στη χρήση των τεχνολογιών αναπαραγωγής μπορεί να είναι εν μέρει αυτοεπιβαλλόμενη. Ο μύθος ότι οι μαύροι είναι υπερβολικά γόνιμοι μπορεί να κάνει την υπογονιμότητα ιδιαίτερα ενοχλητική για τα Μαύρα ζευγάρια.¹⁰ Μια μαύρη γυναίκα που τελικά αναζήτησε θεραπεία εξωσωματικής γονιμοποίησης εξήγησε, «Όντας Αφροαμερικανίδα, ένιωθα ότι είμαστε ένας γόνιμος λαός και ήταν ντροπή να έχουμε αυτό το πρόβλημα. Αυτό το έκανε ακόμη πιο δύσκολο.» Οι Μαύροι μπορεί να το βρίσκουν συναισθηματικά πιο δύσκολο να συζητήσουν το πρόβλημά τους με έναν γιατρό, ιδίως αν αναλογιστεί κανείς την έλλειψη Μαύρων ειδικών σ' αυτόν το τομέα. Οι Μαύροι μπορεί επίσης να τρέφουν μια δικαιολογημένη δυσπιστία απέναντι στην τεχνολογική παρέμβαση στο σώμα και το γενετικό τους υλικό από τα χέρια των λευκών γιατρών.

Τέλος, οι Μαύροι μπορεί να έχουν μια αποστροφή προς τη γενετική εμπορία της νέας αναπαραγωγής. Οι Μαύροι είναι επιφυλακτικοί απέναντι σε κάθε εμμονή με τα γονίδια. Γνωρίζουν ότι τα γονίδιά τους θεωρούνται ανεπιθύμητα και ότι αυτή η υποτιθέμενη γενετική κατωτερότητα έχει χρησιμοποιηθεί για αιώνες για να δικαιολογηθεί ο αποκλεισμός τους από την οικονομική, πολιτική και κοινωνική ζωή. [...]

Οι Μαύροι δικαιολογημένα αντιστέκονται στον καθορισμό της προσωπικής ταυτότητας με βιολογικούς όρους. Οι Μαύροι σε γενικές γραμμές ενδιαφέρονται περισσότερο να ξεφύγουν από τους περιορισμούς της ρατσιστικής ιδεολογίας, ορίζοντας τους εαυτούς τους πέρα από τα κληρονομικά χαρακτηριστικά. Τείνουν να βλέπουν τη συμμετοχή σε μια ομάδα ως πολιτική και πολιτιστική ένταξη. Οι οικογενειακοί τους δεσμοί παραδοσιακά εκτείνονται πέρα από τα όρια της πυρηνικής οικογένειας για να συμπεριλάβουν εκτεταμένους συγγενείς και μη συγγενικές σχέσεις.

Η εμπειρία μου είναι ότι οι υπηρεσίες γονιμότητας απλά δεν είναι θέμα συζήτησης στους κύκλους των Μαύρων, ακόμη και ανάμεσα στη μεσαία τάξη. Ενώ πρόσφατα παρατήρησα ότι οι ιστορίες σχετικά με την υπογονιμότητα εμφανίζονται σε περιοδικά με αναγνωστικό κοινό τους/τις Μαύρους/ες της μεσαίας τάξης, όπως το *Ebony* και *Essence*, τα άρθρα αυτά καταλήγουν στο συμπέρασμα πως τα άτεκνα Μαύρα ζευγάρια πρέπει να εξετάσουν σοβαρά το ενδεχόμενο της υιοθεσίας. Οι Μαύρες γυναίκες που γνωρίζω ανησυχούν πολύ περισσότερο για την επίθεση που δέχονται οι πρόσφατες προσπάθειες μεταρρύθμισης της κοινωνικής πρόνοιας στο δικαίωμα των φτωχότερων αδελφών μας να γεννούν παιδιά - μια επίθεση που απαξιώνει όλες τις Μαύρες γυναίκες και τα Μαύρα παιδιά στην Αμερική.

Επιπλέον, οι Μαύρες γυναίκες ανησυχούν περισσότερο για την υψηλότερα ποσοστά στειρώσεων στην κοινότητά μας, μια ανισότητα που διαπερνά οικονομικά και εκπαιδευτικά όρια. Μια μελέτη διαπίστωσε ότι το 9,7% των Μαύρων γυναικών με πανεπιστημιακή μόρφωση είχαν υποβληθεί σε στέρωση, σε σύγκριση με το 5,6% των λευκών γυναικών με πανεπιστημιακή μόρφωση.¹¹ Η συχνότητα των στειρώσεων αυξανόταν μεταξύ των φτωχών και μη-μορφωμένων Μαύρων γυναικών. Μεταξύ των γυναικών χωρίς απολυτήριο λυκείου, το 31,6% των Μαύρων γυναικών και το 14,5% των λευκών γυναικών είχαν υποβληθεί σε στέρωση. [...]

Η αξία των τεχνολογικά δημιουργημένων παιδιών

Τέλος, η νέα αναπαραγωγή αντικατοπτρίζει και ενισχύει τις διαφορετικές αξίες που αποδίδονται στα μέλη των κοινωνικών ομάδων.

Η μνημειώδης προσπάθεια, τα έξοδα και οι τεχνολογικές εφευρέσεις που λαμβάνουν χώρα για τη νέα αναπαραγωγή σηματοδοτούν ως ιδιαίτερα πολύτιμα τα παιδιά που παράγονται. Διακηρύσσει το αδιαμφισβήτητο μήνυμα ότι τα λευκά παιδιά είναι αρκετά πολύτιμα ώστε να αφιερώνονται δισεκατομμύρια δολάρια για την δημιουργία τους. Τα Μαύρα παιδιά, από την άλλη πλευρά, αποτελούν το πρωταρχικό αντικείμενο των μέτρων της μεταρρύθμισης της κοινωνικής πρόνοιας που αποσκοπούν στην αποθάρρυνση των φτωχών γυναικών από το να τεκνοποιήσουν.

[...]Είναι εξαιρετικά δύσκολο να ξεδιαλύνουμε τους λόγους των λευκών ζευγαριών για τη χρήση τεχνολογιών υποβοηθούμενης αναπαραγωγής και τους λόγους των Μαύρων ζευγαριών για την αποφυγή τους. Τα στοιχεία είναι δύσκολο να βρεθούν: ποιος γιατρός ή ποια κλινική γονιμότητας θα παραδεχτεί (τουλάχιστον δημόσια) ότι απομακρύνει τις Μαύρες γυναίκες από αυτές τις υπηρεσίες; Λίγοι άνθρωποι φαίνεται να θέλουν να αντιμετωπίσουν την προφανή διαπλοκή αυτού του τομέα. Επιπλέον, τα προβλήματα που εγείρονται από τη φυλετική ανισότητα για τη χρήση αυτών των τεχνολογιών δεν θα επιλυθούν απλώς με την προσπάθεια επέκτασης της διανομής τους. Πράγματι, οι ανησυχίες που έθεσα σε αυτό το άρθρο μπορεί να αντιμετωπιστούν καλύτερα με την επιβολή περιορισμών στη χρήση και την ανάπτυξη των τεχνολογιών, περιορισμοί που επιβάλλονται από την κυβέρνηση ή ενθαρρύνονται από την ηθική πεποίθηση. Αυτή η δυνατότητα συναντάται με μια εύλογη ανησυχία για την προστασία των ιδιωτικών μας αποφάσεων από τον κυβερνητικό έλεγχο. Πράγματι, οι Μαύρες γυναίκες είναι πιο ευάλωτες στην προσπάθεια του κράτους να ελέγξει την αναπαραγωγική τους ζωή.

Παρ' όλα αυτά, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε τον αρνητικό αντίκτυπο που μπορεί να έχουν η φυλετική ανισότητα και οι εικόνες της νέας αναπαραγωγής στη φυλετική ανισότητα στην Αμερική. Το όραμά μας για την αναπαραγωγική ελευθερία πρέπει να περιλαμβάνει την εξάλειψη της συλλογικής καταπίεσης, και όχι μόνο την ανησυχία για την προστασία των αναπαραγωγικών επιλογών των πιο προνομιούχων. Πρέπει επίσης να περιλαμβάνει εναλλακτικές αντιλήψεις για την οικογένεια και τη σημασία της γενετικής συγγένειας, που αμφισβητούν πραγματικά την κυρίαρχη έννοια της οικογένειας.

1. Juliette Zipper & Selma Sevenhuijsen, *Surrogacy: Feminist Notions of Motherhood Reconsidered, in REPRODUCTIVE TECHNOLOGIES: GENDER, MOTHERHOOD AND MEDICINE 118, 137-38* (Michelle Stanworth ed., 1987). Σύμφωνα με αυτό, μια γόνιμη γυναίκα θα υποσχεθεί ανεπίσημα σε μια υπογόνιμη γυναίκα που επιθυμεί ένα παιδί, να γονιμοποιήσει τον εαυτό της με το σπέρμα ενός άνδρα και να δώσει το μωρό στην υπογόνιμη γυναίκα για υιοθεσία.

2. Robertson, supra note 2, (σημειώνοντας ότι η υποβοηθούμενη αναπαραγωγή πρόαγει τον «πρωταρχικό στόχο να αποκτήσει ένα ζευγάρι, παιδί για να ζήσει και να ανατραφεί σε μια

οικογένεια με δύο γονείς»).

3. Βλ. Janice G. Raymond, *WOMEN AS WOMBS: REPRODUCTIVE TECHNOLOGIES AND THE BATTLE OVER WOMEN'S FREEDOM* (1993); Barbara Katz Rothman, *RECREATING MOTHERHOOD: IDEOLOGY AND TECHNOLOGY IN A PATRIARCHAL SOCIETY* (1989); *REPRODUCTION, ETHICS, AND THE LAW: FEMINIST PERSPECTIVES* (Joan C. Callahan ed., 1995).

4. Γράφω με κεφαλαίο το "B" στο *Black Americans* (Μαύροι Αμερικανοί) επειδή πιστεύω ότι οι Μαύροι Αμερικανοί θεωρούν τους εαυτούς τους ως μια εθνοτική ομάδα, όπως οι Ασιάτες-Αμερικανοί, ενώ πιστεύω ότι οι λευκοί

Αμερικανοί δεν βλέπουν τους εαυτούς τους με αυτόν τον τρόπο.

5. [...] πολλές γυναίκες που θα μπορούσαν να συλλάβουν με τεχνητή γονιμοποίηση προτιμούν την πιο ακριβή και επικίνδυνη εξωσωματική γονιμοποίηση, επειδή μπορεί να παράγει ένα μωρό με γενετικό δεσμό με τον σύζυγό τους.

6. Laurie Nsiah-Jefferson & Elaine J. Hall, *Reproductive Technology: Perspectives and Implications for Low-Income Women and Women of Color, in HEALING TECHNOLOGY: FEMINIST PERSPECTIVES 93, 108* (Kathryn Strother Ratcliff et al. eds., 1989).

7. Sevgi O. Aral & Willard Cates, Jr., *The Increasing Concern With Infertility:*

Why Now? (1983).

8. Raymond, supra note 11, at 6; Judith Lorber, *Choice, Gift, or Patriarchal Bargain? : Women's Consent to In Vitro Fertilization in Male Infertility, in FEMINIST PERSPECTIVES IN MEDICAL ETHICS 169, 171* (Helen Bequaert Holmes & Laura M. Purdy eds., 1992)

9. Donald L. Chatman, *Endometriosis in the Black Woman, 125 AM. J. OBSTETRICS & GYNECOLOGY* (1976).

10. Martha Southgate, *Coping with Infertility, ESSENCE*, Sept. 1994.

11. LEVIN & TAUB, *Reproductive Rights, in WOMEN AND THE LAW* (C. Lefcourt ed., 1989).